

PRAKTISCHE
REISGIDS
VOOR HET
SPIRITUELE

Typ hier om tekst in te voeren

PAD

VOOR JONGEREN TOT

± 84 JAAR

VAN MEDICIJNWIEL TOT ROTONDE

VAN KOSMISCHE ENERGIE NAAR

AURA EN LIJF

PRAKTISCHE

REISGIDS

VOOR HET

SPIRITUELE

PAD

-

JAN VISSER

Schrijver: JAN VISSER

Coverontwerp: , ,

ISBN:

© JAN VISSER

1.

Ziel
bent u !
Zielsgelukkig
Zielstevreden met
zielsblij leven zoals het is.

Dan hoeft u dit helemaal niet te lezen !
genoeg
laat maar

Ziel is het persoonlijke deel van de levensenergie,
god, grote geest, de bron, het geheel.
Zielsdoel is het doel dat we ons voorgenomen hebben voor dat we aan dit leven
begonnen, mogelijk alleen maar jezelf zijn, ervaren, leven in vreugde en vrede.

Doel
Omdat ik zeker weet dat alles wat we denken of doen,
opgaat in het collectieve bewustzijn, doe ik sommige en laat ik andere dingen, en
doe ik enkele met nadruk ! zoals dit.

Met nadruk mijn herinneringen, aan een bewust leven vol ervaringen,
van naar ik meen een goed waarnemer, nogmaals via het papier bewust te
maken,
denk ik deze bijdrage te moeten leveren.

Ik heb er moeite mee om alle mooie en moeitevolle dingen , voorbij te laten
gaan,
mogelijk omdat ik een onbewuste zorg heb, dat er weleens teveel zou kunnen
verdwijnen.

Om die reden schilder en schrijf ik in de wintermaanden,
reis ik in voor en najaar en altijd in mijn geest en doe ik zomers weinig meer
dan ervaren en genieten en hitte verdragen en weinig te vragen.

Zoals alle duiken in meer of zee, tijdens een hittegolf, zo zijn er ook altijd
terugkerende
momenten van behoefte, om tijdelijk cultuur en mensen de rug toe te keren, en de
natuur
te omarmen

Waarom dit boek ?

Omdat mijn visie op mens en maatschappij, nogal afwijkt, en mijn gecombineerde
ratio
en gevoel, tot beelden leidt, en conclusies, die waardevol en aanvullend kunnen
zijn,
voor anderen.

Omdat in deze tijd wijsheid ver te zoeken is en zoeken naar de juiste weg,
het beste pad, een zeer frustrerende ervaring kan zijn.
Ik kan daar mogelijk behulpzaam bij zijn.

Omdat niet alle pijn en moeite opnieuw ervaren hoeft te worden ?
Omdat theorie en praktijk vaak moeilijk te verenigen zijn.
Omdat ik de intentie heb, behulpzaam te zijn.

Behulpzaam in de zin van het doorgeven van ervaringen en levenslessen,
het is niet iedereen gegeven bewust beschouwend te leven,
persoonlijk had ik hiervoor door omstandigheden, en levenshouding, tijd zat.

In West Europa, staan zowel de maatschappij als visies daarop, ver van
mens, welzijn, geestelijke ontwikkeling en ver van het hart,
verstandelijkheid stelt men boven gevoeligheid.

Zo vind ik het vreemd dat de politiek meestal bezig is met korte termijn,
geen visie heeft, en zeker niet een solide en duurzame samenleving, liefst op
wereld niveau beoogt.

En vooral in dienst van geldmakende machinaties, internationale machines
hebben als voornamelijke doelen, de verdeling van geld en macht.
(grote jongensspelletjes)

En omdat spiritueel gezien, maar ook in de alledaagse realiteit, (of illusie)
het hart de brug is tussen geest en stof,
moeten we misschien kiezen voor minder verharding, meer harmonie.

Het creëren van geldstromen naar moderne bankrovers en g
Het creëren van geldstromen naar moderne bankrovers en groot aandeelhouders, met als excuus het vergroten van welvaart en het vergroten van de mogelijkheden, binnen die welvaart.

Over het waarom van de slechte verdeling van welvaart, wordt zo weinig mogelijk nagedacht, misschien dat een financieel landschap zonder bergen en dalen te saai lijkt ? Wel we hebben intussen gezien hoe spannend een crisis kan zijn.

Met als gevolg, het onttrekken van kracht ? zeker macht aan diegenen die toch al zwak staan, door hun positie in de maatschappij, omdat ze vrouw, kind, allochtoon of vluchteling zijn.

Wat weer als gevolg heeft, dat de rijksten nog rijker worden, meer geld krijgen dus, hun bestaan kan zeer leeg en armelijk zijn, hebzucht is een valkuil. Erger is dat de armen, vrijwel alle kansen worden ontnomen.

Meestal is de motivatie, pure angst, meestal voor armoede, wat met dit soort beleid, juist bevorderd wordt, maar dan niet voor zichzelf en de rest is overgeleverd, aan de zorgzame samenleving ?

Los van maatschappij en welvaart en de keuzes of je nu deelnemer of waarnemer wil zijn en in welke mate en met welke doelen, blijven er nog ontelbare keuzemomenten over en bedenk wel we kiezen altijd.

Kiezen houdt niet op of begint bij het stemhokje, bij alle problemen telt zijn we voldoende geïnformeerd / kennen we ons probleem echt ? en wat voor gevolgen brengt een oplossing mee ?!

Hoe te kiezen, wanneer en wat, midden in het leven en of op het spirituele pad, daar zou dit boek over moeten gaan, maar ook ik weet dat zijwegen soms zeer fraai zijn.

Zo vertik ik het, om naar een bepaald doel, heen en terug dezelfde weg te gaan,
tenminste als er een goed alternatief is zeker in vakanties, en blijken
doodlopende zijwegen, vaak te lopen naar pracht plaatsen.

Een veel voorkomend keuzemoment is in onze samenleving,
de rotonde, mogelijk onze onbewuste projectie van een medicijnwiel, in vroeger
tijden een inzicht verschaffend middel.

Ook op deze rotondes is het soms zinvoller om iemand doorgang te verlenen,
dan ten koste van alles, de eigen tank door te drukken,
zelf kies ik een balans tussen beiden.

Oke'
een boek dus,
wil ik dit eigenlijk wel ?
En wie ben ik in deze, wat is het proces.

Aanleiding is zoeken naar helderheid mijn waarheden,
Eerst aantrekking dus, magnetisme en dan een impuls, dat lijkt veel op hoe
energie,
zich kan gedragen, als het gaat om mannelijke en vrouwelijke energie.

Dus nu de impuls ?
Start me up ? What ever you want ?
Wat is mijn status quo, tijd voor uitvluchten ?

Als ik schrijf kan ik alles en iedereen zijn, maar vooral mezelf,
zonder dat iedereen (mij aan) mijn ego wil ophangen,
de invloed van dat ego valt overigens nogal mee.

Ik ben energie, bezielde energie, nu in materie verdicht, maar eeuwig bestaand in
de kern, een goed wezen, liefde, totdat het aardse leven zich aandoet,
jezelf herscheppen, op aarde valt niet altijd mee.

In dit leven, liefdevol, hoogsensitief, hoogbegaafd, paranormaal begaafd, tal van mogelijkheden, in de praktijk, beperkingen en tegenvallende resultaten, wat er in zit,

komt er niet altijd even gemakkelijk uit.

Leven in verwondering, genietend van schoonheid, reizen, aardgebonden, in contact met de bron, het universum, god, de godin, bewust zijn ! groots en moeizaam.

Volop levend in de seizoenen, het voorjaar is mijn tijd, hoogzomer is me soms te veel, herfst past me prima, en in de winter: schilderen, schrijven, foto's bewerken en dansen !

Voor mij is, ego, een stelsel van houdingen, reacties en overtuigingen, hoogsensitief zijn een zegen, tot het eind van de middag, hoogbegaafd zijn, intelligent, gevoelig, intuïtief, inventief, creatief enz..

Iets over mezelf en dus over bewustwording, ben ik een wijze ? ja soms, vooral in theorie, in de praktijk wil het nog wel eens tegenvallen, wijs zijn, is nog iets anders dan doen, blijkt wel.

Ben ik een goed mens ? ja van binnen, mijn wezen, en dat komt steeds meer aan de oppervlakte, het doet goed te zien dat steeds meer mensen dat zo ervaren.

Ben ik een leraar ? ja maar tevens leerling, als leraar heb ik kennelijk de gave, gehad of nog, om anderen over drempels en blokkades te helpen, vooral op hun creatieve pad.

Een kluzenaar ? ook ja, met het grootste gemak, hoef ik een half jaar, een jaar geen mens te zien ? soms zijn die medemensen zelfs even storend, voor mijn ontwikkeling, (iets overdreven ?)

Een man ? ja duidelijk een man, maar wel een ongewone, mijn vrouwelijke en mannelijke helft zijn goed in balans, hou van bewegen maar niet zo van sport, veel geld, auto's enz. zie ik sla luxe bijzaken.

Een liefhebbend mens ? absoluut,maar de vorm waarin ik dit moest uiten,heeft voor vele dwaalwegen gezorgd en andere eigenschappen verdoezelen mijn warme hart,
wezenlijk mezelf zijn helpt daarin enorm.

Ben ik mezelf ? ja ondanks aangeleerde gewoontes,en mogelijke onhebbelijkheden,
ik aarzel nog steeds weleens,maar geloof dat mijn levensdoel is,
simpelweg mezelf zijn.!

Ben ik paranormaal begaafd ?
ja in aanleg op bijna alle terreinen,maar mijn verstand zit nog wel eens in de weg,
empatisch,heldervoelend,helderwetend en ziend en vooral helend.

Klinkt interessant,maar in de praktijk werken deze eigenschappen vooral,bij noodzaak,als een verlengstuk van intuïtie,als hulp om anderen te helpen,
erg helder en duidelijk is het ook niet altijd.

Influisteringen van je ziel,of andere boodschappen of hulp,is bij mij niet zo luid,
of schreeuwerig, ik heb moeten leren vertrouwen op subtiele beelden,gevoelens,
woorden en energieën.

Vooraf helderweten,is een goed en diep gevoel,dag geloven overstijgt,
het voelt als herkennen van iets wat je eigenlijk allang dacht te weten,
het voelt ruimer en groter dan jezelf,verbondenheid.

Heldervoelen en helen via mijn handen is waarschijnlijk,het sterkst ontwikkeld,
door oefening wordt het nog steeds sterker,dag zal ook gelden, voor de overige gaven.

Intuïtie is bij mij altijd sterk,geweest,
het is dus echt niet zo dat alleen vrouwen,hier goed in zijn,tenzij vrouwelijke intuïtie,
echt iets aparts is,het zou me niets verbazen.

Enkele visie's die de bron vormden,voor patronen en verwachtingen,
die als basis dienden,van waaruit zich de kleur en structuur,
van dit leven,tot uiting kwamen.

De bron; is het leven zelf,de goddelijke vonk,die van leven tot leven gaat,
de bezielende factor die meestal,het Zelf wordt genoemd,
de onaantastbare kern, deel van de oorspronkelijke bron.

Deze kern,wordt door sommige specialisten op spiritueel en energetisch gebied,
wel wezensster genoemd,dat na een burnout,of iets dergelijks,onaantastbaar
blijkt,op een ander niveau is de werking hiervan vergelijkbaar met de ziel.

Holisme;als ervaringsdeskundige is het me zondermeer duidelijk geworden,
alles hangt samen we zijn zowel deel als geheel,maar niet alle delen zijn me
even lief,dus onvoorwaardelijke liefde,daarin heb ik nog wel iets te leren.

Ervaringsdeskundige omdat ik vind dat theorieën,nog zo mooi kunnen zijn,
ze te laten bezinken,te toetsen,ze te doorleven en eigen te maken,
dat maakt dat theorie,ervaring wordt bij je persoon en wezen gaat horen.

Sjamanisme;ik zie mezelf als een moderne sjamaan,met weinig of geen
rituelen,met vooral een sterke binding met de natuur,zowel de
verschijningsvormen
als de energie,het licht,waaruit alles bestaat.

Omdat ik me in de natuur,het meest mezelf voel,en het meest dichtbij mijn
wezen leef,
en vanuit de overtuiging dat ik in vorige levens,een sjamaan geweest ben,of
iets soortgelijks,onder andere ervaren in regressie sessies.

Meningen,ik maak onderscheid,heb duidelijke meningen,die veranderbaar zijn,
sommigen ervaren dit als oordelen,ik niet,veroordelen probeer ik niet te doen,
wel moeten ervaringen een neerslag hebben.

Natuurlijk sta ik open voor de mening en visie's van anderen, zeker als ik het gevoel heb, dat die doorleefd zijn, niet voortkomend uit dogma's, maar met hart en ziel,
gebracht worden, uitstraling hebben.

Mensbeeld, een term die veel associaties oproept,
de mensheid ontwikkelt zich, gaat langzaam vooruit, de mens zou daar meer aandacht
aan moeten schenken, er is veel mogelijk.

Zeker in deze tijd, waarin mensen zich sneller en op jongere leeftijd, zich geestelijk ontwikkelen, soms al bij de geboorte veel meebrengen, nu er nog tijd is en het er nu,
de tijd voor is ?

Geloof, niet in machtige kerkgenootschappen, fundamentalistische prekers, misschien
wel in een christusbewustzijn, wel in een godheid in ons, god en godin, geestkracht, bezieling, enz..

Ook het geloof in het verbeteren van onze persoon zelf,
en daarmee ons wezen en onze ziel te ontwikkelen, en daardoor de hele wereld, geloof in het doorstaan van en leren van onze levenslessen.

Onvoorwaardelijke liefde, leven vanuit je hart, het leven omarmen, ondanks alles, en dit gestalte te geven, door jezelf te zijn, wezenlijk en in het hier en nu, creatief zijn, medeschepper te willen zijn en van jezelf de beste schepping te maken.

Ondanks alles, in rot weer, net je bed uit, de hond uitlaten, of wat dan ook, en dan toch een glimlach tevoorschijn te kunnen toveren, je rug te rechten, zonder gek te worden.

Verstand en gevoel, in een natuurlijke balans te brengen, met intuïtie ernaast, om die drieenheid te completeren, verstandelijkheid kan vernietigend zijn, gevoel te overweldigend, intuïtie vreemd ?

Velen waaronder ik zijn er van overtuigd, dat een duurzame toekomst voor mens en natuur, voortkomt uit leven vanuit de rede het verstand dus, in volkomen balans met intuïtie en gevoel.

Dit geeft meer helderheid, vergroot de mogelijkheden, van zowel verstand, gevoel, en intuïtie, het samenwerken van beide hersenhelften, vermijdt strijd en tijd, door vooruit te denken, met het frontale deel.

De eerste keuzemomenten, van een leven, als persoon met een te ontwikkelen ego, vinden al plaats in een pauze tussen een keten van, geïncarneerde levens.

Hier op aarde, ontwikkelen we een ego, een geheel van, instinctief handelen, aangeleerde houdingen, reacties, visie's en kant en klare plannen van aanpak uiteindelijk gaat het om de ontwikkeling van onszelf, onze onsterfelijke ziel.

Welke levenslessen kiezen we, welke doelen, waar en bij welke ouders, welke geestelijke en lichamelijke mogelijkheden, welke karmische uitdagingen, welke ervaringen met welke hulp ?

dit alles wordt gestuurd door de ziel, die deels een vaste kern lijkt te hebben, een zielezetel vlakbij ons hart, en daarmee samenwerkt, zodat we ons met hart en ziel op iets kunnen storten.

In de meeste godsdiensten, of levenshoudingen, is de gedachte van incarneren, algemeen goed, aanvankelijk ook bij de christenen, enkele machthebbers kwam dat niet zo goed uit.

Persoonlijk kan ik er met mijn verstand niet bij, dat een leven eindigt wanneer de stoffelijke uiting ervan er mee ophoudt, en ik heb een goed en helder verstand, blijkt zo af en toe !

Velen waaronder ik zijn er van overtuigd, dat een duurzame toekomst voor mens en natuur, voortkomt uit leven vanuit de rede het verstand dus, in volkomen balans met intuïtie en gevoel.

Dit geeft meer helderheid, vergroot de mogelijkheden, van zowel verstand, gevoel, en intuïtie, het samenwerken van beide hersenhelften, vermijdt strijd en tijd, door vooruit te denken, met het frontale deel.

De eerste keuzemomenten, van een leven, als persoon met een te ontwikkelen ego, vinden al plaats in een pauze tussen een keten van, geïncarneerde levens.

Hier op aarde, ontwikkelen we een ego, een geheel van, instinctief handelen, aangeleerde houdingen, reacties, visie's en kant en klare plannen van aanpak uiteindelijk gaat het om de ontwikkeling van onszelf, onze onsterfelijke ziel.

Welke levenslessen kiezen we, welke doelen, waar en bij welke ouders, welke geestelijke en lichamelijke mogelijkheden, welke karmische uitdagingen, welke ervaringen met welke hulp ?

dit alles wordt gestuurd door de ziel, die deels een vaste kern lijkt te hebben, een zielezetel vlakbij ons hart, en daarmee samenwerkt, zodat we ons met hart en ziel op iets kunnen storten.

In de meeste godsdiensten, of levenshoudingen, is de gedachte van incarneren, algemeen goed, aanvankelijk ook bij de christenen, enkele machthebbers kwam dat niet zo goed uit.

Persoonlijk kan ik er met mijn verstand niet bij, dat een leven eindigt wanneer de stoffelijke uiting ervan er mee ophoudt, en ik heb een goed en helder verstand, blijkt zo af en toe !

Romeinse keizers en kerkvorsten hebben het naleven van Christus opgegeven,
en ingeruild voor macht,onderwerping,beknotten,
en het leven te degraderen.

Het beste voor de mensheid of een kudde gelovigen willen,
zal voor enkelen hoofddoel zijn geweest,mogelijk voor velen,toch is het meestal
uitgelopen op machtsmisbruik,ter ere van god ?

Een liefdevol mens gelovend in levenslessen,ontwikkeling,en goddelijke
mogelijkheden
en steun en met de bijna zekerheid van wedergeboorte,
zou weleens erg lastig kunnen zijn.

Toch ondanks verharding en polarisatie,denk ik dat de kans steeds groter wordt,
dat we met steeds meer en steeds grotere aantallen mensen te maken krijgen,
die liefdevol en in balans willen leven en kunnen.

Een grotendeels door mannen gedomineerde samenleving,ziet vrouwelijke
eigenschappen en gelijkwaardigheid,natuurlijke balans,
als bedreiging,heeft ook een vijand nodig 1

Persoonlijk ben ik er achter gekomen dat een balans niet zo makkelijk, te vinden
is,door vrouwelijke eigenschappen sterk te waarderen,kwamen meer mannelijke
toch iets in het geding.

Toch hoor je steeds meer jonge kinderen zeggen,
ik heb jullie uitgekozen,papa en mama,met eventuele alternatieven er
bij,zouden ze zich ook van hun gekozen levenslessen bewust zijn ?

En daar sta je dan word ik man of vrouw,duidelijk of twijfelachtig,
hoeveel vrije keuze heb je,na vele levens zou de vrije keuze mogelijk
groter worden,nadrukkelijke adviezen ?

Persoonlijk heb ik alleen herinneringen aan een leven tussen levens, aan een leven dat geleefd moest worden, en dat ik me uit een groep verwanten, met enige tegenzin gemeld heb ?

Door spirituele optimisten, wordt het aardse leven wel eens als een soort speeltuin gezien, zelf heb ik daar heel veel moeite mee, zie het als zeer moeitevol en soms verdrietig.

Voorkeuren, dromen, opkomende herinneringen, het herkennen van andere zielen, en of wezens, zeker met behulp van reïncarnatie therapie, helpen bij het ophalen van dit soort herinneringen.

In mijn beeldenreeks, aangedragen of authentiek, zag het grote geheugen eruit, als een schijf maar ook als een bol, dicht bij de kruin, bij het achterhoofd, in de aura.

Hoezeer ik spirituele meesters en voorgangers op de zoektocht, naar ontwikkeling ook waardeer, voor wat ze aanreiken, toch hecht ik sterk aan mijn eigen ervaringen en overtuigingen, u ook ? Advies : wees kritisch.

Dat geheugen, leek aanvankelijk omberkleurig, maar die donkerbruine kleur, veranderde al snel in samengeperste kleuren en beelden, in langgerekte spiralen, vol met geleefde en mogelijk nog te leven levens ?

Opmerkelijk is dat ik me nu na al die jaren, nog herinner, de vreugdevolle, vertrouwenwekkende, en grondtoon van wat ik kon zien , tijdens mijn eerste sessie, het was goed, door en door goed.

bijna naar willekeur maar vooral met behulp van een begeleider, en via de juiste sleutelwoorden of gedachten, is in een lichte trance, een leven te bekijken of te herbeleven.

Niet dat het te lezen is, als een stripboek, maar beelden of situaties, die op dat moment inzicht kunnen brengen, zijn met enige moeite te bereiken, voor iedereen verschillend ?

Ook via dromen, zelfs dagdromen, trancereizen enz. is onder bepaalde voorwaarden, met veel moeite en tijd, maar soms ook heel gemakkelijk, bij deze herinneringen te komen.

Voorbeeld: op een energie presentatie-feestdag, kreeg ik voor het eerst, een sjamanendrum in handen, heb nooit actief muziek gemaakt, maar het ging vanzelf, in trance leidde ik zelfs de groep.

Het ene moment, moest ik nog zoeken, hoe een trommelstok vast te houden, het volgende ben ik in trance, vol ritmiek, vol leven, sjamaan op een top, totemdieren melden zich, evenals sjamaan geesten, vreemd uitgedost en ik totaal mezelf.

Hoe overtuigend ook, als je net als ik een goed verstand hebt, alles kritisch bekijkt, en beluistert, blijft er altijd een spanning tussen ervaren waarheden en twijfel, daarom laat ik voor mezelf zoveel mogelijk franje en rituelen weg.

En soms wordt die twijfel totaal weggevaagd, soms lijkt de wereld van verwondering, vreugde en blijdschap, dansen of dromen, of helen in een lichte trance, echter, dan de dagelijkse realiteit.

Als je om je heen kijkt, is het maar moeilijk te geloven, dat er wijzen zijn zielen, die bepaalde moeizame levens willen leiden, of lijden, mijn leven is al moeizaam genoeg.

Als mijn gegevens kloppen, zou ik nu een dubbelziel hebben, en aansluitend voor dit leven, twee 'halve' levens, een leven als canadees van indiaanse afkomst, en een brits onderdaan (schots) ?

Beiden,zouden vrijwel gelijktijdig aan het eind van hun leven zijn gekomen,
en de goddelijke levensvonken,heb ik zien versmelten tot een geheel,
compleet met datum en al.

Heel geloofwaardig,beide piloten,een postvlieger en een oorlogsvlieger,na de
sessie, nogal verwarrend,maar toch mogelijk zo las ik later in de literatuur,
en in dit leven zou ik de twee helften moeten verenigen !?

Die levensvonken,heb ik gezien als kleine vuurbollen,driekleurig,
rood,geel en blauw of blauwviolet,dat wisselde,
hieruit zou later,lichtlichaam(aura en chakra's) en lijf ontstaan ?!

Dit soort,gevoelens of ideeën,worden vaak bevestigd door
gebeurtenissen,beelden,plaatsen en klanken,die zo ontroerend zijn,
zulke diepe emoties losmaken,dat je niet meer twijfelt.

Ouder wordend,heb ik ook steeds meer redenen,en het vermogen diep
dankbaar te zijn,voor van alles en nog wat,dankbaar voor het
zijn,liefde,gezondheid
en schoonheid ondanks alles.

Een tweede keuze moment is,incarneer ik vrijwillig,met tegenzin,of met
plezier,in de uitverkoren baby,en ben ik wel welkom,bij deze
ouders,maatschappij,en in deze tijdsgeest ?

Nogal geneigd tot het idee dat,er tegelijkertijd verschillende soorten mensen
incarneren,denk ik dat er voor de balans,ook mensen incarneren,
die als wezen,niet zo goed bij de tijdsgeest passen.

Ook al is de baby een eenheid,met zijn moeder,gevoelens en stemmingen,
uit de omgeving worden prima opgevangen,
dit vooral door de nog sterke binding met het geestenrijk.

Irritant, dat mensen denken, dat een baby een soort pop is, die alleen kan zuigen, huilen, zich ontlasten, ik ben er van overtuigd, dat ze in de geest, veel meer kunnen, zelf heb ik heel andere ervaringen.

Tot plusminus, 3 jaar na de geboorte, heeft het jonge kind een sterke spirituele binding en vaardigheden, herkent het zielen in zijn of haar omgeving, en is nog niet echt van deze wereld.

Onder andere een reden, waarom ik denk dat, zich iedere drie en een half jaar, belangrijke keuzemomenten en veranderingen, zich voordoen, en natuurlijk hebben we te maken met de golfbewegingen van anderen.

Pas vanaf drie tot drie en een half, is er sprake van een sterkere aarding, van waarnemen, wordt het meer en meer, deelnemen, een plaatsje aanvaarden.

Toch kan ik me van die tijd herinneren, dat ik me destijds, prettiger voelde, als waarnemer, dan als deelnemer, of eigenlijk, als waarnemer voelde ik me al deelnemer, zonder van alles te moeten doen.

In die drie jaar zijn er al meerdere kleinere keuzemomenten, geweest, die meer te maken hebben met gewoontevorming, zoeken naar aanvaardbaar gedrag, een ego opbouwen.

Vandaar ook dat ouders en andere volwassenen en kinderen, de verantwoordelijkheid hebben, deze jonge kinderen te begeleiden, mogelijkheden te geven, hun gedrag te toetsen enz., opvoeden dus.

Persoonlijk was ik me voor mijn geboorte sterk bewust van mijn omgeving, vooral op het moment, vlak voor de grote gebeurtenis, vooral voor mijn ouders.

Mijn komst en geboorte,vielen samen,met eindigen van de tweede
wereldoorlog,
en ik was me min of meer bewust van zowel ernst als opluchting,
van de gebeurtenissen,via mijn moeder ?

Ik zag mijn moeder als wisselend,oranje,roodbruin,warm en liefdevol,
mijn hardwerkende vader als een heldergroen wezen,
bezorgd,maar duidelijk hartverwarmend aanwezig.

Het verplegend personeel en artsen hadden een lichtblauwe kleur,van mensen
die zelfbewust bezig waren,te doen wat ze konden,
het voelde goed,het was in orde,of bijna.

Zoals vele naoorlogse vaders,had de mijne,veel moeite,om om te gaan met zijn
emoties, en een houding aan te nemen,ten opzichte van vrouw en kinderen,
en al het andere wat hem raakte.

Gelukkig waren er voor hem en ons,tal van vormen,vaak omwegen,om onze
gevoelens te uiten,vooral die van hem,zelf heb ik daar veel beter mee om leren
gaan,
en ik leer nog.

Voor mij was de geboorte geen grote overgang,ik sliep veel,vergat te drinken,
voelde me warm en veilig,en had geen enkele twijfel,dat het
allemaal goed zou komen.

Het volgende keuzemoment,was en is voor iedereen,na 3,5 jaar,
mijn ervaring is dat er sprake is,van een cyclus,een tijdsspiraal,
(eigenlijk 2) van 7 jaar !

Er is sprake van vele golfbewegingen,spiralen,incarnaties zouden vroeger,
tussenpozen van 150 jaar kennen,om de 30 jaar,komen soortgelijke
maatschappelijke
tendensen weer terug,enz.enz..

In de boeken ben ik dat later ook wel eens tegengekomen, maar kritisch als ik
ben,
ga ik vooral af op mijn eigen ervaringen, dat maakt het waarnemen in de mist,
wat gemakkelijker, wordt het iets helderder.

Wat ik bij lezers zou willen bewerkstelligen, wees kritisch, maar sluit niet bij
voorbaat
alles uit, het getuigt van kracht en souplesse, om je kwetsbaar op te stellen,
jezelf te zijn.

Voor mij is het zeker dat iedere periode van 7 jaar, zijn eigen dynamiek en
karakter heeft, en dat er iedere 3,5 jaar een belangrijke gebeurtenis of
ombuiging plaats vindt,
dit ritme sluit aan bij de belangrijkste chakra vorming.

Ook kan het gebeuren, dat de beëindiging, van een zevental jaren,
samenvalt met een ombuiging na 3,5 jaar, bij partner, ouders of kinderen,
'toeval' kent meer structuur, dan men dacht.

Op het hoogste punt van de curve, lijkt er een andere spiraal,
op de grootste afstand van de eerste te bevinden,
de ingezette beweging hiervan, bereikt dan zijn hoogste punt ?

Ik probeer mijn inzichten altijd te vergroten, door ideeën of ervaringen, te
vertalen in beelden en of om te zetten in taal, die worsteling, kost tijd, toetsing en
vooral doorleving
het eigenmaken, is wellicht het meest belangrijk.

Hoe dan ook, na 3,5 jaar is er sprake van een spanningsvol moment,
na 7 jaar, een belangrijk, naar balans zoekende gebeurtenis of keerpunt, stuk
voor stuk,
grote uitdagingen in ons bestaan.

Niet aangetoond door wetenschappelijk onderzoek,
maar het exacte van, wetenschap, de bewijzen, de onderzoeken,
van die wetenschappen, zijn ook nogal eens discutabel.

Het lijkt zo te zijn, dat mensen in de directe omgeving, veel invloed hebben met hun spiralende tijdsgolven, mogelijk is op één van de twee momenten, de golf van de partner meer bepalend.

Dit zou mogelijk met karma te maken kunnen hebben, te meer omdat levenslessen, en ontwikkelingen, veelal te maken hebben met relaties, en vooral de meest intieme hiervan, hier liggen de grootste struikelblokken.

Toch hoe weinig duidelijk ook, kan het idee van een 7 jaars spiralende invloed, helpen, bij het zoeken naar verklaringen achteraf, maar ook bij het maken van keuzes.

En omdat bewustwording, naast liefde, één van de grootste invloeden in ons leven zijn, zou het maken van bewuste keuzes, hoge prioriteit moeten hebben, van bewustwording naar bewust zijn.

En misschien nog van meer belang, de momenten van spanning en pijn, al die moeizame toestanden, beter leren begrijpen en aanvaarden, en leiden tot meer harmonie, inzichten en overzicht, zullen leiden naar meer wijsheid.

Natuurlijk kun je van een 3,5 tot 4 jarig kind, nog niet zoveel zelfstandige keuzes verwachten, maar het zou niet goed zijn, zo'n kind te zien als spelend en verder tot niets in staat.

Overigens kan het proces van aarden een zeer lange periode in beslag nemen, nooit volledig hoeven te zijn, of wisselende waarden kennen, meer of minder.

Met een goede begeleiding, het geven van echte aandacht, en niet het overladen met speelgoed enz. alleen van liefde kan het nooit teveel krijgen, dus laat het kind worden wat het is, namelijk zichzelf.

Waar kan zo'n keuzemoment op drieplus, nu uit bestaan, hoe ziet zo'n
minirotonde
eruit, mogelijk al pijnlijk volwassen, ook al lijken de namen,
nogal kinderlijk.

We zouden het overigens niet in ons hoofd halen, om het kind,
met fietsje met zijwieltjes, een rotonde op te sturen,
laten we daarom het kind informeren, en helpen bij de keuzes.

Afslag één zou kunnen zijn, gaat deze volwassen geest, nu eindelijk de
beperkingen,
van dit kleine kinderlichaam aanvaarden, wil ik deze afslag wel in ?
opnieuw een stap naar bewustwording en aarding.

Belangrijk hierbij is een liefdevolle omgeving, liefst minimaal van de moeder,
het aanbieden van rust zodat het kind weer zichzelf kan worden, en niet
helemaal afschermen.

Reden genoeg om nog een extra rondje om de rotonde te maken,
alvorens een keuze te maken, en na zo'n keuze is er al snel weer
een nieuwe rotonde, en nog één.

Toch maken alle, dus ook de vroeg gemaakte keuzes, al snel andere,
bijna onmogelijk of zeer moeizaam, informatie vooraf en bepalen vooraf,
en bepalen van doel en probleem is raadzaam.

Dat kan helpen, om van een eenmaal ingeslagen weg, via via nog terug te keren
gemakkelijk is dit niet, en het maakt de keuzes ook minder eenduidig,
nog erger is de veronderstelling dat verandering onmogelijk is.

Dit geldt vooral ook voor begeleiders, meestal de ouders, die het kind
en de gevolgen van de keuzes onderschatten, opvoeden, naar wat, velen,
hebben hier geen beelden bij.

Gekozen voor zindelijk worden, verantwoordelijkheid nemen,
in dit ampere bestaan, wat al de nodige ? pijn en
teleurstellingen kent, en hopelijk ook veel goeds en vreugde.

Acceptatie en bevestiging zijn ook hier de sleutelwoorden,
door de generaties heen, willen kinderen horen en voelen, dat ze erbij horen,
er toe doen, en niet alleen lastig en kinderlijk zijn.

Bij de volgende rotonde kan de komst van een nieuw broertje of zusje,
of een andere verwarrende gebeurtenis, maken,
dat je kiest voor nog niet helemaal zindelijk.

Liefdevolle aandacht, kan en moet ook inhouden, het kind te beperken,
te informeren en te wijzen op gevolgen, buitenstanders zien dit weleens als
chantage, dat is het niet.

Lopen, fietsen, speelgoed niet langer vernielen maar opruimen,
contacten met opa's en oma's ooms en tantes , wat aantrekken,
keuzemogelijkheden zat en met veel gevolgen.

Voor meer overzicht en inzicht, vergelijk ik de ontwikkeling van de mens,
met die van de chakra's, onze energie centrales in de aura,
deze beïnvloeden elkaar, dat geldt ook voor leeftijdsperiodes.

Het overleven van het eerste chakra, gaat langzaam over in het samenleven van
het tweede, de wereld wordt langzaam groter en groter, het contact met het
geestenrijk, vervaagd iets.

Persoonlijk was ik me op mijn derde, al sterk bewust van het moeizame,
en hardwerkende leventje van mijn ouders, en deed ik pogingen,
hen daarbij te helpen.

Onder andere sleepte ik op 2 of 3 jarige leeftijd, met een kist naar de winkel, om een lege plek op te vullen, waar mijn moeder geen tijd voor had, over kindzorgjes gesproken, leeftijd zegt niet alles.

Bij alles dacht ik, wil ik dit wel ? wil ik dit wel zo ! wil ik wel zo zijn ? creatief was ik al vroeg maar mezelf herscheppen in dit leven, ben ik wel erg vroeg mee begonnen, met wisselende resultaten.

Tijdens keuzemomenten, wordt ook steeds duidelijk, hoe tegengesteld gevoel en verstand kunnen zijn, redeneren lijkt raadzaam, maar is vaak vervreemdend, en wij zijn niet ons verstand, ons denken, wij sturen onze ratio.

Nogmaals alleen de balans tussen gevoel, meestal in de vorm van intuïtie, en niet de mogelijk meeslepende emoties, en het verstand, dit samenwerken schept een nieuwe dimensie, leidt naar een ander niveau.

Veel mannen hebben een geringe of ontbrekende brug tussen beide hersenhelften, waardoor die balans ontbreekt, en meestal het verstandelijk denken overheerst, niet altijd verstandig, bovendien worden die acties overgewaardeerd, onterecht.

Verhelderend zou kunnen zijn, om intuïtie, emotie, gevoel enz. een eigen plaats te geven, zoals dat voor het eerst gebeurde, in sjamanistische samenlevingen, waar kennelijk het verschil tussen emoties en diep gevoel, helder was.

Hierbij doel ik op pogingen, de (geestes) wereld te begrijpen, en de invloed te vergroten, de diepere gevoelens, leidden tot het gebruiken van cirkels, die een maanagenda, later ook zon voorstelden, en of een medicijnwiel.

In groep of stam, was er altijd wel iemand met meer contacten met de geesteswereld, of kennis van de natuur, mensen, en gevoel voor harmonie en liefde, voor de samenhang van de groep onmisbaar.